

[Kristian Nygaard.]

årige og i sin tid velkendte navigationsskole måtte standse sin virksomhed i 1930. Udvalgets flertal har i betænkningen fremhævet, at hvis det skulle ske, at en forøgelse af skolernes antal bliver nødvendig, vil det være rimeligt først og fremmest at have opmærksomheden henvendt på Bogø.

Vi er fra det radikale venstres side glade for den foreslåede ændring til § 1, hvorigenem det vil blive lovfæstet, at skolernes opgave er at give både en almindelig og elementær praktisk og teoretisk sømandsuddannelse. Vi glæder os også over, at der har kunnet samles et så stort flertal for det ønskelige i, at der ved hver skole oprettes et lokalt skoleråd, der får til opgave i overensstemmelse med skolens dobbelte formål at støtte og følge dens virksomhed på bedste måde. Den højtærede handelsminister udpeger det ene medlem efter samråd med undervisningsministeren, og der var indenfor flertallet enighed om, at undervisningsministeren burde indstille dette medlem efter samråd med ungdomsskolernes statskonsulent for på denne måde at finde de absolut bedst kvalificerede folk til denne ansvarsfulde gerning.

Skolernes betydning vil naturligvis først og fremmest afhænge af, hvordan ledelsen bliver, og derfor vil den nye skoles fremtid sikkert afhænge af, hvorvidt det lykkes at finde de rigtige lærerkrafter på de rigtige pladser. Det radikale venstre vil følge den nye skoles virksomhed med den største interesse, fordi der her er tale om en skole, der, selv om den kun har eleverne i 3 måneder, søges om indgang til en livsstilling, og det vil derfor blive af afgørende betydning, at forstanderen og lærerne gennem deres undervisning og hele indstilling kan øve den rigtige indflydelse på eleverne. Af erfaring ved jeg, at unge mennesker i den alder, der her er tale om, gennem selv et forholdsvis kort skoleophold kan modtage indtryk, som kan præge dem for lange tider.

Idet jeg anbefaler lovforslaget til hurtig vedtagelse her i folketinget, skal jeg slutte med at udtale ønsket om, at det må lykkes at skabe en uddannelsesskole for vordende sømænd, som kan få held til at påvirke sine elever på en sådan måde, at fremtidens sømand, som fortidens har gjort det, må være med at bære Danmarks sømandsry ind i dagen ny.

Alfred Jensen: Jeg er enig med flertallet af ordførerne i, at den langvarige udvalgsbehandling har givet resultat i god retning. Jeg deler ikke den socialdemokratiske ord-

førers — han var også udvalgets ordfører — opfattelse af, at forslaget er undergået forandringer i forringende retning. Tværtimod betragter jeg det som et gode, at kammerdrengene, messedrengene o. s. v. er blevet undtaget fra lovforslaget.

Når jeg alligevel på mit partis vegne ikke har kunnet gå ind for den affattelse, som lovforslaget i den ændrede skikkelse får, skyldes det ikke en trang, hverken hos mig eller hos mine meningsfæller, til at være uenig med andre; tværtimod, vi ønsker i så stor udstrækning som mulig at nå til enighed med så mange som muligt om den opfattelse, vi har, og det var mig jo noget af en skuffelse, at det efter de forhandlinger, vi har haft her i tinget, ikke var muligt at nå frem i udvalget til en affattelse af lovforslaget, så det stod enhver ung mand frit, om han ville have skoleuddannelse eller ikke, før han gik til søs. Nu kan man jo tale om valgfrihed, som der er gjort her fra ordførernes side, for den del af sømandstanden, der kommer ind under forslaget, men reelt er der jo ikke en sådan valgfrihed; selvom vi har undtaget halvdelen af drengene, navnlig de, der ikke er dæksdrengene, bliver der ikke valgfrihed for dem, der er tilbage. Mere end 1000 drenge årlig vil blive nødt til at gå på den obligatoriske skole, før de kan mønstre ud i dækstjeneste. Men det var jo netop det, jeg vendte mig imod; det var det, venstres ordfører vendte sig imod, det var det, den konservative og den radikale ordfører var betænkelig ved, og derfor, er der nogen, der kan beklage sig over, at der ikke er nået enighed, er der nogen, der kan rejse spørgsmål i den anledning, så bliver det mig.

Jeg måtte have grund til at håbe, at vi i udvalget var blevet enige om at lade den obligatoriske skoleuddannelse før udmønstning falde bort og enige om, at alle, der skal til søs, får lov til at prøve søen, før de tvinges på denne skole. Jeg har tidligere påpeget det urimelige i, at man her tvinger folk til at lade deres børn gå på en 3 måneders skole, inden de har prøvet, hvad det vil sige at være til søs. Jeg finder det både urimeligt og uheldigt, at man bebyrder ungdommen og dens forældre med sådanne udgifter, uden at de pågældende vil få fordel af denne undervisning derved, at de bliver mønstret ud som dæksdrengene.

Jeg har både ved første behandling og i udvalget givet udtryk for, at jeg er tilhænger af en skoleuddannelse, men at en tur til søs må gå forud. Jeg betragter nemlig den uddannelse, der kan gives gennem skolen, som et supplement til den al-